

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

63. An Inquisitores in causa appellationis debeant admittere oppositiones
testium? Ex part. 4. tract. 8. resolut. 117.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

RESOL. LXII.

An Inquisitores possint resistere appellationem, quam affert reus?

Et quid de hæredibus hæreticorum?

Et an hæreticus non per viam appellationis, sed per viam querelæ, & supplicationis possit adire Superiorem, ut sententiam, quam injustam esse pretendit, revocet, & annulet?

Et an hæreticus possit appellare à gravamine illato ante diffinitivam sententiam, & sic ab interlocutoria, & Decreto torturæ?

Et an si gravamen sit illatum ab Episcopo, possint laici appellare ad Metropolitanum, non autem exempti? Ex p.4. tr.8. Ref.32.

Sup. conten-
tatur in hoc §.
in ref. præ-
scripta §.1.

Respondeo affirmativè, si reus appellet à sententia diffinitiva contra eum lata, nam, ut habetur in cap. ut Inquisitionis, de hæret. in 6. prohibetur iudicibus admittere appellationes hæreticorum, & ita docent Rojas singul. 19. num. 1. & seq. Simanca in cathol. instit. tit. 6. num. 2. Pegna in direct. Inquisit. part. 3. comm. 31. Paramus de orig. Inquisit. lib. 3. q. 4. n. 58. Zanchinus de hæret. cap. 20. num. 1. Decianus in tract. crim. lib. 5. cap. 20. num. 26. Carrera de hæret. num. 129. & iterum Rojas singul. 179. n. 2. ubi ex hoc asserit, quòd sententia ab Inquisitoribus contra hæreticum lata potest executioni demandari, etiam pendente termino decem dierum à iure communi ad appellandum dato. Et hæc omnia intelliguntur etiam quoad hæredes hæreticorum, qui non possunt appellare à sententia contra hæreticos lata, & ita docet cum aliquibus limitationibus Simanca in Cathol. instit. tit. 6. n. 7. & seq. & Barbosa in collect. tom. 3. lib. 5. tit. 2. cap. 18. num. 6.

Sup. hoc ibi
dem §. No-
tandum est.

2. Verum licet hæreticus, ut dictum est, non possit appellare à sententia diffinitiva, potest tamen appellare à gravamine illato ante diffinitivam sententiam, & sic ab interlocutoria. Ita Pegna, Rojas, Barbosa, & Paramus loc. cit. n. 60. & seq. ubi plura docet de forma huius appellationis ab interlocutorio gravamine, & de requisitis ad eam.

Alibi in ref.
quæ hic est
antecedens
in §. 1. &
lata infra in
tr. II. Ref. 20.

3. Notandum est etiam hic obiter quòd licet, ut alibi diximus, in causa hæresis possit reus appellare à decreto torturæ, ex gloss. in Clem. 1. ver. ipso iure, de hæret. & Simanca in cathol. instit. tit. 5. n. 11. & tit. 6. n. 2. attamen si appellatio sit calumniosa, & Inquisitores videant in processu legitima extare indicia ad torquendum, possunt non obstante appellatione ad torturam devenire, quod est valde notandum. Et ita tenet Pegna in direct. Inquisit. part. 3. comm. 31. ubi pro hac firmanda sententia asserit instructionem Madrilianam.

4. Quando verò hæreticis licitum est appellare, appellatio deferretur ad Papam; scus in sacro Tribunali S. Inquisitionis Hispan. ubi ex privilegio Apostolico ut alibi probatum est, appellatio deferretur ad supremum Inquisitorem, & si gravamen sit illatum ab Episcopo, possunt laici appellare ad Metropolitanum, non autem exempti. Nam in causis exemptorum quoad hæreses Episcopus procedit non tamquam iudex ordinarius, sed delegatus, & ideo appellatio deferenda est Summo Pontifici. Vide text. in cap. ad abolendam, §. si qui verò, de hæret. in 6. Simancam in cathol. instit. tit. 25. n. 6. Zanchinum de hæret. cap. 8. n. 3. Gundissalvum de hæret. q. 7. n. 34. Carreram de hæret. n. 65. Decian. in tract. crim. lib. 5. cap. 21. num. 4. asserentes Episcopum in causa hæresis exemptorum procedere tanquam delegatum, & non ordinarium, quidquid asserat Hostienus in d. c. ad abolendam, n. 13. Anania n. 24. & alij.

Sup. hoc sup.
ex doctrina
Ref. 60. §.
ult. post me-
dium. verò.
Sed Episcop.

5. Sed pro coronide huius resolutionis ponam hic pulchrum dubium, an hæreticus non per viam appellationis, sed per viam querelæ & supplicationis possit adire Superiorem, ut sententia datam, quam injustam esse prædicit, revocet, & annulet: Affirmativam sententiam tenet Rojas singul. 19. n. 5. & Felinas in cap. ad abolendam, n. 3. de hæret. in 6. At mihi placet opinio negativa, quam tueri Carrera tract. de hæret. n. 130. doctus Simanca in cathol. instit. tit. 6. n. 2. quia ratio, per quam textus in cap. Inquisitionis, denegavit hæreticis appellationem à sententiis contra eos latis modo quo supra dictum est, militat etiam si eis licitum esset Superiores adire per viam querelæ. Vnde licet in aliquibus casibus, in quibus non admittitur appellatio, non impeditur querela, seu recursus, ut docet glossa in cap. ex litteris, de integ. resit. ver. supplicavit. Decius consil. 333. n. 2. Patifius lib. 4. consil. 264. n. 18. Hippolytus, Martilius singul. 88. & alij, hoc tamen in cal hæresis non est admittendum.

RESOL. LXIII.

An Inquisitores in causa appellationis debeant admittere oppositiones testium? Ex part. 4. tract. 8. Ref. 117.

Negativè aliquis respondit ex autoritate Andree Iferniz, & Guidonis Papæ in decis. 500. asserentium quòd de iure in causa appellationis non admittuntur oppositiones.

2. Sed quidquid sit in aliis causis, in causa hæresis, in qua proceditur de plano, & sine strepitu iudicii, Didacus Cantera in qq. crimin. cap. de probat. per testes, §. de plena probatione, n. 58. credit quòd reus admitti debet ad opponendas & probandas oppositiones contra testes primæ instantiæ, etiam in causa appellationis, ubi habuerit locum appellatio, etiam in quacunque parte, quamvis fuerit post appellationem usque ad sententiam, cum non assignetur terminus ad opponendum contra testes. Est verum quòd si esset post conclusionem in causa ex rigore juris, non admitteretur, sed ex clementia & misericordia iudex ex officio posset admittere, quia iudices in hoc iudicio debent inquirere defensiones reorum, & hoc est quòd dicit Instinctio in novissimis, Ita Cantera.

3. Instructio verò quam ipse citat, est Instructio Madriliana an. 1561. ubi n. 38. sic ait: [Luego los Inquisidores con diligencia se ocuparan en tomar las defensas que el reo tiene pedidas y que le pueden revelar recibiendo y examinado los testigos de sus abonos, y los que presentate para provar las tachas de los testigos, que contra el reo depusieren y haran con muy gran diligencia todas las cosas que convengan a la liquidacion de su Inocencia con yqual cuidado que huvieren echo lo que toca a la averiguacion de la culpa, teniendo gran consideracion a que el reo por su prision no puede hazer todo lo que havia menester y haria si estuviessse en su libertad para seguir su causa:] Sic ibi.

RESOL. LXIV.

An Inquisitores debeant facere actum publicum in die festo? Ex p. 4. tract. 8. Ref. 98.

Respondeo affirmativè. Vnde in instrum. Tol. tana anno 1561. sic habetur: [Estados los procesos de los presos votados, y las sentencias ordenadas, los Inquisidores acordaran el dia festivo, que se]